

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

20 februari 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 053/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 053/02 Mål C-503/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Artiklarna 21, 45 och 49 FEUF — Artiklarna 28 och 31 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Fri rörlighet för personer — Fri rörlighet för arbetstagare — Etableringsfrihet — Beskattning av fysiska personer för värdeökningar i samband med utbyte av bolagsandelar — Beskattning av fysiska personer för värdeökningar i samband med överlåtelse av samtliga tillgångar och skulder från en näringsverksamhet — Utflyttningsbeskattning av privatpersoner — Omedelbar uppbörd av skatten — Skillnad i behandling mellan fysiska personer som utbyter bolagsandelar och bor kvar i landet och sådana som gör ett sådant utbyte och flyttar till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skillnad i behandling mellan fysiska personer som överlåter alla tillgångar och skulder kopplade till en enskild verksamhet till ett bolag med sitt säte och sin verkliga ledning i Portugal och sådana som gör en sådan överlåtelse till ett bolag med sitt säte eller sin verkliga ledning i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Proportionalitet) 2

2017/C 053/03	Mål C-524/14 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Hansestadt Lübeck, som har trätt istället för Flughafen Lübeck GmbH (Överklagande — Statligt stöd — Flygplatsavgifter — Artikel 108.2 FEUF — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande — Huruvida talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning — Personligen berörd — Berättigat intresse av att få saken prövad — Artikel 107.1 FEUF — Villkor avseende selektivitet)	3
2017/C 053/04	Mål C-593/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS mot skatteministeriet (Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning om underkapitalisering av dotterbolag — Huruvida ränta på lån som erlagts av ett i landet ej hemmahörande låntagande dotterbolag ska ingå i den skattepliktiga vinsten hos ett långivande moderbolag — Undantag för ränta som erlagts av ett i landet hemmahörande låntagande dotterbolag — Rimlig fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Behovet av att förhindra skatteflykt)	3
2017/C 053/05	Förenade målen C-20/15 P och C-21/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot World Duty Free Group SA, tidigare Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Skattesystem — Bolagsskatt — Avdrag — Avskrivning av det mervärde som uppstår när företag med skattemässig hemvist i Spanien förvärvar andelar på minst fem procent i företag med skattemässig hemvist utanför denna medlemsstat — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet)	4
2017/C 053/06	Mål C-51/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Celle – Tyskland) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord mot Region Hannover (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 4.2 FEU — Respekt för medlemsstaternas nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet det lokala och regionala självstyret — Medlemsstaternas interna organisation — Lokala eller regionala myndigheter — Rättsligt instrument för bildande av ett nytt offentligrättsligt organ och för överföring av befogenheter och ansvar för fullgörande av ett offentligt uppdrag — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 1.2 a — Begreppet offentlig kontrakt)	5
2017/C 053/07	Mål C-76/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Paul Vervloet m.fl. mot Ministerraad (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Stöd som Konungariket Belgien genomfört till förmån för finansiella kooperativ i Arco-koncernen — Insättningsgarantisystem — Direktiv 94/19/EG — Tillämpningsområde — Garantisystem till skydd för fysiska personers andelar i kooperativ som är verksamma inom finanssektorn — Omfattas inte — Artiklarna 107 och 108 FEUF — Beslut från kommissionen i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden)	6
2017/C 053/08	Mål C-119/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polen) – Biuro podróży "Partner" sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej mot Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Direktiv 2009/22/EG — Konsumentskydd — Oskäliga villkor som har upptagits i en offentlig förteckning har allmängiltig (erga omnes) verkan — Böter åläggs en näringsidkare som har använt ett villkor som bedömts motsvara ett villkor som finns upptaget i förteckningen — En näringsidkare som inte deltagit i det förfarande som medfört att ett avtalsvillkor fastställts vara oskäligt — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Begreppet "domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning")	7

2017/C 053/09	Mål C-131/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 december 2016 – Club Hotel Loutraki mot Europeiska kommissionen, Republiken Grekland, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Överklagande — Statligt stöd — Drift av videolotteriterminaler — En medlemsstat har beviljat en exklusiv licens — Beslut i vilket det fastställs att det inte är fråga om statligt stöd — Artikel 108.3 FEUF — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artiklarna 4, 7 och 13 — Det formella granskningsförfarandet har inte inletts — Begreppet allvarliga svårigheter — Tidpunkt för bedömningen — Artikel 296 FEUF — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 41 — Motiveringsskyldighet — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet ekonomisk fördel — Gemensam bedömning av de anmälda åtgärderna)	8
2017/C 053/10	Förenade målen C-154/15, C-307/15 och C-308/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil n ^o 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Spanien) – Francisco Gutiérrez Naranjo mot Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA mot Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Hypotekslån — Oskäliga villkor — Artikel 4.2 — Artikel 6.1 — Ogiltigförklaring — Den nationella domstolens begränsning av verkningarna i tiden av att ett oskäligt villkor förklaras ogiltigt)	8
2017/C 053/11	Förenade målen C-164/15 P och C-165/15 P : Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irland (Överklagande — Statligt stöd — Nationell flygskatt — Tillämpning av differentierade skattesatser — Lägre skattesats för flygningar till en destination som ligger högst 300 kilometer från den nationella flygplatsen — Fördel — Selektiv karaktär — Bedömning för det fall skatteåtgärden kan utgöra en inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster — Återkrav — Punktskatter)	9
2017/C 053/12	Mål C-201/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2017 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulío tis Epikrateias – Grekland) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) mot Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 98/59/EG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 16 — Näringsfrihet — Nationell lagstiftning enligt vilken en förvaltningsmyndighet har befogenhet att förhindra kollektiva uppsägningar efter en bedömning av förhållandena på arbetsmarknaden, företagets situation och den nationella ekonomins intressen — Allvarlig ekonomisk kris — Mycket hög arbetslöshet i landet)	10
2017/C 053/13	Förenade målen C-203/15 och C-698/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 (begäranden om förhandsavgörande från Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Sverige, Förenade kungariket) – Tele2 Sverige AB mot Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department mot Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) (Begäran om förhandsavgörande — Elektronisk kommunikation — Behandling av personuppgifter — Konfidentialitet vid elektronisk kommunikation — Skydd — Direktiv 2002/58/EG — Artiklarna 5, 6, 9 och 15.1 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 — Nationell lagstiftning — Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster — Skyldighet som avser en generell och odifferentierad lagring av trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter — Nationella myndigheter — Tillgång till uppgifter — Ingen förhandskontroll av en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet — Fråga om förenlighet med unionsrätten)	11
2017/C 053/14	Mål C-272/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Förenade kungariket) – Swiss International Air Lines AG mot The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Skyldighet att överlämna utsläppsrätter avseende flygningar mellan unionens medlemsstater och flertalet tredjeländer — Beslut nr 377/2013/EU — Artikel 1 — Tillfälligt undantag — Flygningar till och från flygplatser i Schweiz omfattas inte av det tillfälliga undantaget — Skillnad i behandling mellan tredjeländer — Den allmänna principen om likabehandling — Ej tillämplig)	12

2017/C 053/15	Mål C-327/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – TDC A/S mot Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsomfattande tjänst — Artiklarna 12 och 13 — Beräkning av kostnaden för den samhällsomfattande tjänsten — Artikel 32 — Ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Direkt effekt — Artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF — Maritima nöd- och säkerhetstjänster i Danmark och på Grönland — Nationella bestämmelser — Ingivande av en begäran om ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Frist på tre månader — Principerna om likvärdighet och effektivitetkopiera stickorden utan citationstecken)	13
2017/C 053/16	Mål C-355/15: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH mot Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 89/665/EEG — Förfaranden för prövning av offentlig upphandling — Artikel 1.3 — Berättigat intresse av att få saken prövad — Artikel 2a.2 — Begreppet berörd anbudsgivare — Rätt för en anbudsgivare som uteslutits definitivt av den upphandlande myndigheten att ansöka om prövning av det senare tilldelningsbeslutet)	14
2017/C 053/17	Mål C-444/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italien) – Associazione Italia Nostra Onlus mot Comune di Venezia m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Artikel 3.3 — Planer och program som kräver en miljöbedömning endast om medlemsstaterna finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan — Fråga om giltighet mot bakgrund av EUF-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Begreppet användning av ”små områden på lokal nivå” — Nationell lagstiftning som hänvisar till de berörda områdenas yta)	15
2017/C 053/18	Förenade målen C-508/15 och C-509/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) mot Land Berlin (Begäran om förhandsavgörande — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Beslut nr 1/80 — Artikel 7 första stycket — Uppehållsrätt för familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat — Villkor — Inte nödvändigt att den turkiska arbetstagaren tillhör den reguljära arbetsmarknaden under de första tre åren av familjemedlemmens vistelse i medlemsstaten)	16
2017/C 053/19	Mål C-539/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Daniel Bowman mot Pensionsversicherungsanstalt (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2.1 och 2.2 — Diskriminering på grund av ålder — Kollektivavtal — Förlängning av tidsperioden för uppflyttning från den första löneklassen till den andra — Indirekt särbehandling på grund av ålder)	16
2017/C 053/20	Mål C-547/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – Interservice d.o.o. Koper mot Sándor Horváth (Begäran om förhandsavgörande — Tullkodex för gemenskapen — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 96 — Förfarande för extern transitering — Begreppet ’fraktförare’ — Varorna har inte företetts vid bestämmelsetullkontoret — Ansvar — Underfraktföraren har överlämnat varorna till huvudfraktföraren på parkeringsplatsen vid bestämmelsetullkontoret och på nytt tagit hand om dessa varor i samband med en efterföljande transport)	17

2017/C 053/21	Mål C-618/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Concurrence SARL mot Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl, (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — Selektivt distributionsnät — Återförsäljning på internet utanför distributionsnätet — Talan om att det otillåtna beteendet ska förbjudas — Anknytning)	18
2017/C 053/22	Mål C-654/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Länsförsäkringar AB mot Matek A/S (Begäran om förhandsavgörande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 b — Artikel 15.1 — Artikel 51.1 a — Omfattningen av innehavarens ensamrätt — Femårsperiod som följer efter registreringen)	18
2017/C 053/23	Mål C-104/16 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska unionens råd mot Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Europeiska kommissionen (Överklagande — Yttre förbindelser — Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om liberaliseringsåtgärder angående jordbruk och fiske — Beslut om godkännande av ingåendet av ett internationellt avtal — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Talerätt — Territoriell tillämpning av avtalet — Tolkning av avtalet — Principen om självbestämmande — Principen om traktaters relativa verkan)	19
2017/C 053/24	Mål C-343/16 P: Överklagande ingett den 20 juni 2016 av Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. och Horst Giesen av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 juni 2016 i mål T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV och Horst Giesen mot Europeiska kommissionen . . .	20
2017/C 053/25	Mål C-508/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 26 september 2016 – Karim Boudjellal mot Rauwers Contrôle SA	20
2017/C 053/26	Mål C-559/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 4 november 2016 – Birgit Bossen m.fl. mot Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Mål C-569/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 10 november 2016 – Stadt Wuppertal mot Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Mål C-570/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 10 november 2016 – Volker Willmeroth som innehavare av TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. mot Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Mål C-572/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 14 november 2016 – INEOS Köln GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland	22
2017/C 053/30	Mål C-646/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 15 december 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Mål C-663/16 P: Överklagande ingett den 21 december 2016 av Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 oktober 2016 i mål T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten	25
2017/C 053/32	Mål C-666/16 P: Överklagande ingett den 21 december 2016 av Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 oktober 2016 i mål T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten	26

Tribunalen

2017/C 053/33	Mål T-577/14: Tribunalens dom av den 10 januari 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH och Gascogne mot Europeiska unionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Precision i ansökan — Preskription — Upptagande till prövning — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Domstolsavgörande inom skälig tid — Ekonomisk skada — Uppkomna förluster — Ränta på icke erlagt bötesbelopp — Kostnader för bankgaranti — Förlust av en möjlighet — Ideell skada — Orsakssamband)	27
2017/C 053/34	Mål T-699/14: Tribunalens dom av den 11 januari 2017 – Topps Europé mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Licensiering av immateriella rättigheter för samlarföremål avseende fotboll — Beslut att avslå klagomålet — Tillgång till handlingar — Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 773/2004 — Uppenbart oriktig bedömning — Relevant marknad — Exklusiv licens — Märkesmonopol — Överpris)	28
2017/C 053/35	Mål T-774/14: Tribunalens beslut av den 16 december 2016 – Ica Foods mot EUIPO – San Lucio (GROK) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Återkallande av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	29
2017/C 053/36	Mål T-773/16: Talan väckt den 7 november 2016 – Salehi mot kommissionen	29
2017/C 053/37	Mål T-845/16: Talan väckt den 30 november 2016 – QG mot kommissionen	30
2017/C 053/38	Mål T-846/16: Talan väckt den 30 november 2016 – QF mot kommissionen	31
2017/C 053/39	Mål T-851/16: Talan väckt den 30 november 2016 – Access Info Europe mot kommissionen	31
2017/C 053/40	Mål T-852/16: Talan väckt den 30 november 2016 – Access Info Europe mot kommissionen	32
2017/C 053/41	Mål T-866/16: Överklagande ingett den 22 december 2016 – SilverTours mot EUIPO (billigermietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Mål T-877/16: Talan väckt den 9 december 2016 – Verschuur mot kommissionen	34
2017/C 053/43	Mål T-879/16: Överklagande ingett den 14 december 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO – Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Mål T-880/16: Talan väckt den 5 december 2016 – RF mot kommissionen	35
2017/C 053/45	Mål T-888/16: Talan väckt den 8 december 2016 – BP mot FRA	36
2017/C 053/46	Mål T-892/16: Talan väckt den 19 december 2016 – Apple Sales International och Apple Operations Europe mot kommissionen	37
2017/C 053/47	Mål T-896/16: Överklagande ingett den 20 december 2016 – Puma mot EUIPO – Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Mål T-901/16: Talan väckt den 21 december 2016 – Elche Club de Fútbol mot kommissionen	40
2017/C 053/49	Mål T-902/16: Talan väckt den 21 december 2016 – HeidelbergCement mot Kommissionen	40
2017/C 053/50	Mål T-903/16: Talan väckt den 19 december 2016 – RE mot kommissionen	41
2017/C 053/51	Mål T-905/16: Överklagande ingett den 22 december 2016 – Chefaro Ireland mot EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Mål T-909/16: Överklagande ingett den 29 december 2016 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Mål T-910/16: Överklagande ingett den 23 december 2016 – Hesse mot EUIPO – Wedl Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Mål T-911/16: Överklagande ingett den 23 december 2016 – Wedl & Hofmann mot EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Mål T-1/17: Överklagande ingett den 2 januari 2017 – La Mafia Franchises mot EUIPO – Italien (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Mål T-5/17: Talan väckt den 4 januari 2017 – Shariff mot rådet	46
2017/C 053/57	Mål T-67/16: Tribunalens beslut av den 21 december 2016 – fleur ami mot EUIPO EUIPO – 8 seasons design (Lampes)	47
2017/C 053/58	Mål T-736/16: Tribunalens beslut av den 20 december 2016 – Amira m.fl. mot kommissionen och ECB	47

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 053/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 46, 13.2.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 38, 6.2.2017

EUT C 30, 30.1.2017

EUT C 22, 23.1.2017

EUT C 14, 16.1.2017

EUT C 6, 9.1.2017

EUT C 475, 19.12.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot
Republiken Portugal

(Mål C-503/14) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artiklarna 21, 45 och 49 FEUF — Artiklarna 28 och 31 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Fri rörlighet för personer — Fri rörlighet för arbetstagare — Etableringsfrihet — Beskattning av fysiska personer för värdeökningar i samband med utbyte av bolagsandelar — Beskattning av fysiska personer för värdeökningar i samband med överlåtelse av samtliga tillgångar och skulder från en näringsverksamhet — Utflyttningsbeskattning av privatpersoner — Omedelbar uppbörd av skatten — Skillnad i behandling mellan fysiska personer som utbyter bolagsandelar och bor kvar i landet och sådana som gör ett sådant utbyte och flyttar till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Skillnad i behandling mellan fysiska personer som överlåter alla tillgångar och skulder kopplade till en enskild verksamhet till ett bolag med sitt säte och sin verkliga ledning i Portugal och sådana som gör en sådan överlåtelse till ett bolag med sitt säte eller sin verkliga ledning i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet — Proportionalitet)

(2017/C 053/02)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braga da Cruz och W. Roels)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Rebelo och J. Martins da Silva)

Part som intervenerat till stöd för svarandens yrkanden: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

- 1) Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 21, 45 och 49 FEUF samt artiklarna 28 och 31 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 genom att anta och bibehålla artikel 10.9 a i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (lagen om inkomstskatt för fysiska personer), enligt vilken, för en skattskyldig som upphör att ha sin hemvist i Portugal, det belopp som enligt artikel 10.8 i nämnda lag inte beskattades vid ett utbyte av bolagsandelar ska beaktas som värdeökning vid beskattningen för det år då hemvisten där upphörde.
- 2) Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF och artikel 31 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att anta och bibehålla artikel 38.1 a i nämnda lag, enligt vilken fördelen att få uppskov med beskattningen enligt den bestämmelsen är förbehållen fysiska personer som överlåter samtliga tillgångar och skulder från en enskild näringsverksamhet till ett bolag som har sitt stadgeenliga säte och sin verkliga ledning i Portugal.

- 3) Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 19.1.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Hansestadt Lübeck, som har trätt istället för Flughafen Lübeck GmbH

(Mål C-524/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Flygplatsavgifter — Artikel 108.2 FEUF — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande — Huruvida talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning — Personligen berörd — Berättigat intresse av att få saken prövad — Artikel 107.1 FEUF — Villkor avseende selektivitet)

(2017/C 053/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche, R. Sauer och V. Di Bucci)

Övrig part i målet: Hansestadt Lübeck, som har trätt istället för Flughafen Lübeck GmbH (ombud: M. Núñez Müller och I. Ruck, Rechtsanwältin)

Part som har intervenerat till stöd för den övriga parten: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Petersen), Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Hansestadt Lübecks rättegångskostnader.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS mot skatteministeriet

(Mål C-593/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning om underkapitalisering av dotterbolag — Huruvida ränta på lån som erlagts av ett i landet ej hemmahörande låntagande dotterbolag ska ingå i den skattepliktiga vinsten hos ett långivande moderbolag — Undantag för ränta som erlagts av ett i landet hemmahörande låntagande dotterbolag — Rimlig fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Behovet av att förhindra skatteflykt)

(2017/C 053/04)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Motpart: Skatteministeriet

Domslut

Artikel 49 FEUF, jämförd med artikel 54 FEUF, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, som medger ett i landet hemmahörande bolag undantag från skatteplikt för ränteintäkter från ett i landet hemmahörande dotterbolag, i den mån sistnämnda bolag inte har kunnat göra avdrag för motsvarande räntekostnader på grund av bestämmelser om ränteavdragsbegränsning vid underkapitalisering, men som inte medger ett sådant undantag som en tillämpning av medlemsstatens egen lagstiftning om underkapitalisering skulle resultera i när dotterbolaget är hemmahörande i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot World Duty Free Group SA, tidigare Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Förenade målen C-20/15 P och C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Skattesystem — Bolagsskatt — Avdrag — Avskrivning av det mervärde som uppstår när företag med skattemässig hemvist i Spanien förvärvar andelar på minst fem procent i företag med skattemässig hemvist utanför denna medlemsstat — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet)

(2017/C 053/05)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Övriga parter i målet: World Duty Free Group SA, tidigare Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (ombud: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och R. Calvo Salinero, abogados)

Parter som har intervenerat till stöd för övriga parter i målet: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och K. Petersen), Irland (ombud: G. Hodge och E. Creedon, assisterad av B. Doherty, barrister, och av A. Goodman, barrister), Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull)

Domslut

1) De domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 7 november 2014 i målen Autogrill España/kommissionen (T-219/10, EU:T:2014:939) och Banco Santander och Santusa/kommissionen (T-399/11, EU:T:2014:938) upphävs.

2) Målen återförvisas till Europeiska unionens tribunal.

- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland, Irland och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 81, 9.3.2015

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Celle – Tyskland) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord mot Region Hannover

(Mål C-51/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 4.2 FEU — Respekt för medlemsstaternas nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet det lokala och regionala självstyret — Medlemsstaternas interna organisation — Lokala eller regionala myndigheter — Rättsligt instrument för bildande av ett nytt offentligrättsligt organ och för överföring av befogenheter och ansvar för fullgörande av ett offentligt uppdrag — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 1.2 a — Begreppet offentligt kontrakt)

(2017/C 053/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Celle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Motpart: Region Hannover

ytterligare deltagare i rättegången: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Domslut

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ska tolkas på så sätt att det inte föreligger ett offentligt kontrakt när ett avtal ingås mellan två lokala myndigheter, såsom det avtal som är i fråga i det nationella målet, enligt vilket nämnda myndigheter antar stadgar avseende bildande av ett kommunalförbund, som är en offentligrättslig juridisk person, varvid detta nya offentliga organ ges vissa befogenheter som nämnda myndigheter har haft fram till dess och som hädanefter tillkommer kommunalförbundet.

En sådan överföring av befogenheter rörande fullgörande av allmännyttiga uppdrag föreligger emellertid endast om den både avser det ansvar som följer av de överförda befogenheterna och den offentliga makt som krävs för att fullgöra de uppdrag som befogenheterna omfattar, så att det offentliga organ som tilldelats befogenheter är självständigt såväl vad beträffar beslutsfattande som i ekonomiskt hänseende, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Paul Vervloet m.fl. mot Ministerraad

(Mål C-76/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Stöd som Konungariket Belgien genomfört till förmån för finansiella kooperativ i Arco-koncernen — Insättningsgarantisystem — Direktiv 94/19/EG — Tillämpningsområde — Garantisystem till skydd för fysiska personers andelar i kooperativ som är verksamma inom finanssektorn — Omfattas inte — Artiklarna 107 och 108 FEUF — Beslut från kommissionen i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden)

(2017/C 053/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Enschede

Motpart: Ministerraad

i närvaro av: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Domslut

- 1) Artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om insättningsgarantisystem, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005, ska tolkas så, att de varken ålägger medlemsstaterna att införa ett garantisystem avseende andelar i auktoriserade kooperativ som är verksamma inom finanssektorn, såsom det i det nationella målet, eller mot att en medlemsstat inför ett sådant system, förutsatt att detta system inte äventyrar den praktiska verkan av det system för insättningsgarantier som nämnda direktiv ålägger medlemsstaterna att införa, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, och förutsatt att nämnda system är förenligt med EUF-fördraget, särskilt artiklarna 107 och 108 FEUF.
- 2) Vid prövningen av dessa frågor från Grondwettelijk Hof (Belgiens författningsdomstol) har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av kommissionens beslut 2014/686/EU av den 3 juli 2014 om det statliga stöd SA.33927 (12/C) (f.d. 11/NN) som Belgien har genomfört – Garantisystem till skydd för fysiska personers andelar i finansiella kooperativ.
- 3) Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder mot ett garantisystem som det i det nationella målet, om det genomförs i strid mot de skyldigheter som framgår av denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 171, 26.5.2015

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polen) – Biuro podróży "Partner" sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej mot Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Mål C-119/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Direktiv 2009/22/EG — Konsumentskydd — Oskäligen villkor som har upptagits i en offentlig förteckning har allmängiltig (erga omnes) verkan — Böter åläggs en näringsidkare som har använt ett villkor som bedömts motsvara ett villkor som finns upptaget i förteckningen — En näringsidkare som inte deltagit i det förfarande som medfört att ett avtalsvillkor fastställts vara oskäligt — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Begreppet "domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning")

(2017/C 053/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Biuro podróży "Partner" sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

Motpart: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Domslut

- 1) Artikel 6.1 och artikel 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal, jämförda med artiklarna 1 och 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att tillämpningen av allmänna avtalsvillkor med motsvarande innehåll som sådana villkor som genom ett lagkraftvunnet domstolsavgörande förklarats vara otillåtna och som har upptagits i en nationell förteckning över allmänna avtalsvillkor som förklarats vara otillåtna, anses utgöra ett otillåtet agerande av en näringsidkare som inte varit part i det förfarande som ledde till att dessa villkor upptogs i nämnda förteckning, förutsatt att näringsidkaren – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva – har rätt till ett effektivt rättsmedel såväl mot beslutet genom vilket det fastställts att de villkor som jämförts motsvarar varandra, angående frågan huruvida nämnda villkor – med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i varje enskilt fall – i materiellt hänseende och bland annat med hänsyn till de negativa verkningarna för konsumenterna, är identiska, som mot beslutet, i vilket storleken på det ålagda bötesbeloppet i förekommande fall har fastställts.
- 2) Artikel 267 tredje stycket FEUF ska tolkas så, att en sådan domstol som den hänskjutande domstolen, vars avgöranden som meddelats inom ramen för en sådan tvist som den som är i fråga i det nationella målet kan överklagas med avseende på rättsfrågor, inte kan anses utgöra en "domstol, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning".

⁽¹⁾ EUT C 198, 15.6.2015

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 december 2016 – Club Hotel Loutraki mot Europeiska kommissionen, Republiken Grekland, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Mål C-131/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Drift av videolotteriterminaler — En medlemsstat har beviljat en exklusiv licens — Beslut i vilket det fastställs att det inte är fråga om statligt stöd — Artikel 108.3 FEUF — Förordning (EG) nr 659/1999 — Artiklarna 4, 7 och 13 — Det formella granskningsförfarandet har inte inletts — Begreppet allvarliga svårigheter — Tidpunkt för bedömningen — Artikel 296 FEUF — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 41 — Motiveringsskyldighet — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet ekonomisk fördel — Gemensam bedömning av de anmälda åtgärderna)

(2017/C 053/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (ombud: I. Ioannidis, dikigoros, och S. Pappas, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och P.J. Loewenthal), Republiken Grekland, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (ombud: A. Tomtsis, dikigoros, och M. Petite, avocat)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE och Kazino Aigaiou AE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 198, 15.6.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil n°1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Spanien) – Francisco Gutiérrez Naranjo mot Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA mot Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Förenade målen C-154/15, C-307/15 och C-308/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Konsumentavtal — Hypotekslån — Oskäligen villkor — Artikel 4.2 — Artikel 6.1 — Ogiltigförklaring — Den nationella domstolens begränsning av verkningarna i tiden av att ett oskäligt villkor förklaras ogiltigt)

(2017/C 053/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Motpart: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Domslut

Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell rättspraxis som tidsmässigt begränsar verkan av avtalets återgång i samband med fastställandet i domstol av att ett villkor i ett avtal som en näringsidkare ingått med en konsument är oskäligt i den mening som avses i artikel 3.1 i detta direktiv, så att enbart belopp som felaktigt erlagts med tillämpning av ett sådant villkor efter dagen för domstolsbeslutet att förklara villkoret oskäligt, ska återbäras.

⁽¹⁾ EUT C 228, 13.07.2015
EUT C 279 du 24.08.2015

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska kommissionen mot Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irland

(Förenade målen C-164/15 P och C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Nationell flygskatt — Tillämpning av differentierade skattesatser — Lägre skattesats för flygningar till en destination som ligger högst 300 kilometer från den nationella flygplatsen — Fördel — Selektiv karaktär — Bedömning för det fall skatteåtgärden kan utgöra en inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster — Återkrav — Punktskatter)

(2017/C 053/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche och B. Stromsky)

Övriga parter i målet: Aer Lingus Ltd (ombud: K. Bacon och M. A. Robertson, QC, samt D. Bailey, barrister, på uppdrag av M. A. Burnside, solicitor), Ryanair Designated Activity Company, tidigare Ryanair Ltd (ombud: M. B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros, och E. Vahida, avocat), Irland (ombud: E. Creedon, J. Quaney och A. Joyce, biträdda av E. Regan, SC, och B. Doherty, BL)

Domslut

1) Dom av Europeiska unionens tribunal av den 5 februari 2015, Aer Lingus/kommissionen (T-473/12, ej publicerad, EU:T:2015:78), och dom av den 5 februari 2015, Ryanair/kommission (T-500/12, ej publicerad, EU:T:2015:73), upphävs i den del de ogiltigförklarar artikel 4 i kommissionens beslut 2013/199/EU av den 25 juli 2012 om stödärende SA.29064 (11/C, f.d. 11/NN) – Differentierade skattesatser som Irland har tillämpat på luftfartsområdet, i den mån det i denna artikel förordnas att stödet ska återkrävas från stödmottagarna med ett belopp som fastställs till 8 euro per passagerare i punkt 70 i det nämnda beslutet.

2) Anslutningsöverklagandena ogillas.

- 3) Talan om ogiltigförklaring av beslut 2013/199, som väckts av Aer Lingus Ltd respektive av Ryanair Designated Activity Company, ogillas.
- 4) Aer Lingus Ltd och Ryanair Designated Activity Company ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommission såväl vid Europeiska unionens tribunal som i förfarandet vid Europeiska unionens domstol.
- 5) Irland ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 205, 22.06.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2017 (begäran om förhandsavgörande från Symvoulío tis Epikrateias – Grekland) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) mot Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

(Mål C-201/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 98/59/EG — Tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar — Artikel 49 FEUF — Etableringsfrihet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 16 — Näringsfrihet — Nationell lagstiftning enligt vilken en förvaltningsmyndighet har befogenhet att förhindra kollektiva uppsägningar efter en bedömning av förhållandena på arbetsmarknaden, företagets situation och den nationella ekonomins intressen — Allvarlig ekonomisk kris — Mycket hög arbetslöshet i landet)

(2017/C 053/12)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Motpart: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

i närvaro av: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Domslut

- 1) Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att det i princip inte utgör hinder mot en nationell lagstiftning som den i det nationella målet, enligt vilken en arbetsgivare, om en överenskommelse inte har uppnåtts med arbetstagarrepresentanterna om planerade kollektiva uppsägningar, endast får genomföra dessa uppsägningar om den nationella behöriga myndighet som ska underrättas om denna plan inte inom den frist som föreskrivs i nämnda lagstiftning – efter att ha gått igenom handlingarna i ärendet och bedömt förhållandena på arbetsmarknaden, företagets situation och den nationella ekonomins intressen – fattar ett motiverat beslut att inte godkänna de planerade uppsägningarna eller vissa av dem. Så är emellertid inte fallet om det visar sig att nämnda lagstiftning leder till att dessa bestämmelser förlorar sin ändamålsenliga verkan genom de tre bedömningskriterier som föreskrivs i denna lagstiftning och det sätt som nämnda myndighet tillämpar dem i de konkreta fallen, under behöriga domstolars tillsyn. Det ankommer i förekommande fall på den hänskjutande domstolen att pröva om så är fallet.
- 2) Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den, i en sådan situation som den i det nationella målet, utgör hinder mot en nationell lagstiftning som den som beskrivs i första meningen i första stycket i förevarande punkt.

- 3) Den eventuella omständigheten att det i en medlemsstat råder en djup ekonomisk kris och särskilt hög arbetslöshet påverkar inte de svar som ges i punkt 1 i detta domslut.

(¹) EUT C 221, 6.7.2015

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 (begäranden om förhandsavgörande från Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Sverige, Förenade kungariket) – Tele2 Sverige AB mot Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department mot Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Förenade målen C-203/15 och C-698/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Elektronisk kommunikation — Behandling av personuppgifter — Konfidentialitet vid elektronisk kommunikation — Skydd — Direktiv 2002/58/EG — Artiklarna 5, 6, 9 och 15.1 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 — Nationell lagstiftning — Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster — Skyldighet som avser en generell och odifferentierad lagring av trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter — Nationella myndigheter — Tillgång till uppgifter — Ingen förhandskontroll av en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet — Fråga om förenlighet med unionsrätten)

(2017/C 053/13)

Rättegångsspråk: svenska och engelska

Hänskjutande domstol

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Motparter: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

Ytterligare deltagare i rättegången: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Domslut

- 1) Artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som i brottsbekämpande syfte föreskriver en generell och odifferentierad lagring av samtliga trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter avseende samtliga abonnenter och registrerade användare och samtliga elektroniska kommunikationsmedel.
- 2) Artikel 15.1 i direktiv 2002/58, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136, jämförd med artiklarna 7, 8, 11 och 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som reglerar skydd och säkerhet för trafikuppgifter och lokaliseringssuppgifter och, i synnerhet, behöriga nationella myndigheters tillgång till lagrade uppgifter och som inte – inom ramen för brottsbekämpning – begränsar denna tillgång till enbart åtgärder som syftar till att bekämpa grov brottslighet, inte föreskriver att tillgången ska vara underkastad förhandskontroll av en domstol eller en oberoende förvaltningsmyndighet och inte kräver att uppgifterna ska lagras inom unionen.

- 3) Den andra frågan från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Appellationsdomstolen för England och Wales, avdelningen för tvistemål och förvaltningsmål) avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 221, 6.7.2015.
EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Förenade kungariket) – Swiss International Air Lines AG mot The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Mål C-272/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Skyldighet att överlämna utsläppsrätter avseende flygningar mellan unionens medlemsstater och flertalet tredjeländer — Beslut nr 377/2013/EU — Artikel 1 — Tillfälligt undantag — Flygningar till och från flygplatser i Schweiz omfattas inte av det tillfälliga undantaget — Skillnad i behandling mellan tredjeländer — Den allmänna principen om likabehandling — Ej tillämplig)

(2017/C 053/14)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Swiss International Air Lines AG

Motparter: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Domslut

Vid prövningen av Europaparlamentets och rådets beslut nr 377/2013/EU av den 24 april 2013 om tillfälligt undantag från direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, har det, mot bakgrund av principen om likabehandling, inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av detta beslut, i den del det i artikel 1 i beslutet föreskrivna tillfälliga undantaget från kraven enligt artikel 12.2a och artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 – i fråga om överlämnandet av utsläppsrätter för växthusgaser avseende flygningar under år 2012 mellan Europeiska unionens medlemsstater och flertalet tredjeländer – inte ska tillämpas på bland annat flygningar till och från flygplatser i Schweiz.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2015.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – TDC A/S mot Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Mål C-327/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsomfattande tjänst — Artiklarna 12 och 13 — Beräkning av kostnaden för den samhällsomfattande tjänsten — Artikel 32 — Ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Direkt effekt — Artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF — Maritima nöd- och säkerhetstjänster i Danmark och på Grönland — Nationella bestämmelser — Ingivande av en begäran om ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Frist på tre månader — Principerna om likvärdighet och effektivitetkopiera stickorden utan citationstecken)

(2017/C 053/15)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TDC A/S

Svarande/Motpart: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Domslut

- 1) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster), och särskilt artikel 32 däri, ska tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning avseende ett ersättningsystem för tillhandahållande av ytterligare obligatoriska tjänster som föreskriver att ett företag inte har rätt till särskild ersättning från medlemsstaten för nettokostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst, om företagets överskott för andra tjänster som omfattas av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster överstiger underskottet för tillhandahållandet av den ytterligare obligatoriska tjänsten.
- 2) Direktiv 2002/22 ska tolkas så, att det utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ett företag som utsetts att tillhandahålla ytterligare obligatoriska tjänster endast har rätt till täckning från medlemsstaten om nettokostnaderna för tillhandahållandet av dessa tjänster är oskäligt betungande för företaget.
- 3) Direktiv 2002/22 ska tolkas så, att det utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken nettokostnaden för ett företag som utsetts för tillhandahållandet av en samhällsomfattande tjänst beräknas som skillnaden mellan samtliga intäkter och kostnader för tillhandahållandet av denna tjänst, inbegripet intäkter och kostnader som företaget skulle ha haft även om det inte hade haft någon skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.
- 4) Det påverkar inte tolkningen av direktivets bestämmelser att, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet, ett företag som fått i uppdrag att tillhandahålla en ytterligare obligatorisk tjänst i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2002/22 tillhandahåller denna tjänst inte enbart i Danmark utan även på Grönland, påverkar inte tolkningen av direktivets bestämmelser.
- 5) Artikel 32 i direktiv 2002/22 ska tolkas så, att den har direkt effekt såvitt den förbjuder medlemsstaterna att låta det företag som fått i uppdrag att tillhandahålla en ytterligare obligatorisk tjänst bära hela eller delar av kostnaden för tillhandahållandet av denna tjänst.

- 6) Principerna om lojalt samarbete, likvärdighet och effektivitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot sådan lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att en operatör som ska tillhandahålla en samhällsomfattande tjänst måste inkomma med sin ansökan om ersättning för underskott från föregående räkenskapsår inom en frist på tre månader från och med det att fristen för denna operatör att överlämna en årsrapport till den behöriga nationella myndigheten har löpt ut, under förutsättning att denna tremånadersfrist inte är mindre förmånlig än den som föreskrivs i nationell rätt för en motsvarande ansökan och att den inte medför att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt för företaget att utöva de rättigheter som följer av direktiv 2002/22, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 294, 07.09.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH mot Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Mål C-355/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 89/665/EEG — Förfaranden för prövning av offentlig upphandling — Artikel 1.3 — Berättigat intresse av att få saken prövad — Artikel 2a.2 — Begreppet berörd anbudsgivare — Rätt för en anbudsgivare som uteslutits definitivt av den upphandlande myndigheten att ansöka om prövning av det senare tilldelningsbeslutet)

(2017/C 053/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Motparter: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Domslut

Artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 ska tolkas så att den inte utgör hinder för att en anbudsgivare som uteslutits från ett förfarande för offentlig upphandling genom ett definitivt beslut av den upphandlande myndigheten kan vägras rätten att få till stånd en prövning av tilldelningsbeslutet i fråga och av ingåendet av avtalet, när endast den anbudsgivare vars anbud förkastats och den anbudsgivare som tilldelades kontraktet har ingett anbud och den förstnämnde anbudsgivaren gör gällande att även den vinnande anbudsgivarens anbud skulle ha förkastats.

(¹) EUT C 320, 28.9.2015

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Italien) – Associazione Italia Nostra Onlus mot Comune di Venezia m.fl.

(Mål C-444/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2001/42/EG — Bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan — Artikel 3.3 — Planer och program som kräver en miljöbedömning endast om medlemsstaterna finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan — Fråga om giltighet mot bakgrund av EUF-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Begreppet användning av ”små områden på lokal nivå” — Nationell lagstiftning som hänvisar till de berörda områdenas yta)

(2017/C 053/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Associazione Italia Nostra Onlus

Motparter: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Ytterligare deltagare i rättegången: Società Ca' Roman Srl

Domslut

- 1) Vid prövningen av den första fråga som ställts har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, mot bakgrund av bestämmelserna i EUF-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 2) Artikel 3.3 i direktiv 2001/42, jämförd med skäl 10 i direktivet, ska tolkas på så sätt att begreppet ”små områden på lokal nivå” i den bestämmelsen ska definieras med hänvisning till det berörda områdets yta om följande villkor är uppfyllda:
  - Planen eller programmet har utarbetats och/eller antagits av en lokal myndighet, i motsats till en regional eller nationell myndighet.
  - Inom den lokala myndighetens geografiska behörighetsområde är det berörda områdets storlek liten i förhållande till det geografiska behörighetsområdet.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) mot Land Berlin

(Förenade målen C-508/15 och C-509/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Beslut nr 1/80 — Artikel 7 första stycket — Uppehållsrätt för familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat — Villkor — Inte nödvändigt att den turkiska arbetstagaren tillhör den reguljära arbetsmarknaden under de första tre åren av familjemedlemmens vistelse i medlemsstaten)

(2017/C 053/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Motpart: Land Berlin

Domslut

Artikel 7 första stycket första strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen ska tolkas så, att denna bestämmelse ger uppehållsrätt i värdmedlemsstaten till den familjemedlem till en turkisk arbetstagare som har fått tillstånd att resa in i denna medlemsstat för familjeåterförening och som från och med sin ankomst till värdmedlemsstaten har sammanlevt med denna turkiska arbetstagare, även om den period på minst tre år då arbetstagaren tillhört den reguljära arbetsmarknaden inte följt omedelbart på familjemedlemmens ankomst till värdmedlemsstaten utan börjat efter ankomsten.

⁽¹⁾ EUT C 16, 18.1.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Daniel Bowman mot Pensionsversicherungsanstalt

(Mål C-539/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2.1 och 2.2 — Diskriminering på grund av ålder — Kollektivavtal — Förlängning av tidsperioden för uppflyttning från den första löneklassen till den andra — Indirekt särbehandling på grund av ålder)

(2017/C 053/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Daniel Bowman

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Domslut

Artikel 2.1 och 2.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot ett nationellt kollektivavtal, som det i det nationella målet, enligt vilket en anställd vars studieperioder har beaktats vid placeringen i löneklass måste fullgöra en längre tidsperiod för uppflyttning från den första löneklassen till den andra, eftersom denna tidsperiod gäller för samtliga anställda vars studieperioder har beaktats, och retroaktivt för anställda som redan kommit upp i högre löneklasser.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – Interservice d.o.o. Koper mot Sándor Horváth

(Mål C-547/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullkodex för gemenskapen — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 96 — Förfarande för extern transitering — Begreppet 'fraktförare' — Varorna har inte företetts vid bestämmelse tullkontoret — Ansvar — Underfraktföraren har överlämnat varorna till huvudfraktföraren på parkeringsplatsen vid bestämmelse tullkontoret och på nytt tagit hand om dessa varor i samband med en efterföljande transport)

(2017/C 053/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Interservice d.o.o. Koper

Motpart: Sándor Horváth

Domslut

1) Begreppet "fraktförare", som enligt artikel 96.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005, avser en person som är ansvarig för att varorna företes i oförändrat skick vid bestämmelse tullkontoret, ska tolkas på så sätt att det avser varje person, inklusive underfraktförare, som utför den faktiska transporten av varor som hänförs till förfarandet för extern gemenskapstransitering och som har tagit emot dessa varor i vetskap om att de hänförs till detta förfarande.

- 2) Artikel 96.2 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 648/2005, ska tolkas på så sätt att en underfraktförare, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som först har överlämnat varorna tillsammans med transiteringsdokumentet till huvudfraktföraren på parkeringsplatsen vid bestämmelsetullkontoret och sedan på nytt tagit hand om varorna i samband med en efterföljande transport, endast var skyldig att försäkra sig om att dessa varor företetts vid bestämmelsetullkontoret och endast kan hållas ansvarig för att varorna inte företetts på detta sätt för det fall underfraktföraren, när denne på nytt tog hand om dessa varor, hade vetskap om att transiteringsförfarandet inte hade avslutats på ett korrekt sätt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Concurrence SARL mot Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl,

(Mål C-618/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — Selektivt distributionsnät — Återförsäljning på internet utanför distributionsnätet — Talan om att det otilåtna beteendet ska förbjudas — Anknytning)

(2017/C 053/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Concurrence SARL

Motpart: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Domslut

Artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, vad gäller behörigheten enligt denna bestämmelse att pröva en talan om ansvar för ett åsidosättande av förbudet mot försäljning utanför ett selektivt distributionsnät, som uppkommit genom erbjudande av produkter som omfattas av nämnda distributionsnät på webbplatser i olika medlemsstater, ska tolkas så, att den ort där skadan uppkommit ska vara den medlemsstat där den rättighet som det påstådda intrånget avser är skyddad och där klaganden påstår sig ha haft en försämrad försäljning.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – Länsförsäkringar AB mot Matek A/S

(Mål C-654/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 b — Artikel 15.1 — Artikel 51.1 a — Omfattningen av innehavarens ensamrätt — Femårsperiod som följer efter registrering)

(2017/C 053/22)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Länsförsäkringar AB

Motpart: Matek A/S

Domslut

Artikel 9.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-]varumärken, jämförd med artiklarna 15.1 och 51.1 a i samma förordning, ska tolkas på så sätt att under den femårsperiod som följer efter registreringen av ett EU-varumärke, har innehavaren av detta varumärke rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda ett tecken som är identiskt med eller liknar EU-varumärket med avseende på samtliga varor och tjänster som är identiska med eller av liknande slag som dem som registreringen av varumärket omfattar, om detta kan leda till förväxling hos allmänheten, utan att denne behöver visa att varumärket varit i verkligt bruk för dessa varor eller tjänster.

⁽¹⁾ EUT C 48, av den 8.2.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016 – Europeiska unionens råd mot Front populaire pour la libération de la sagaia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Europeiska kommissionen

(Mål C-104/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Yttre förbindelser — Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om liberaliseringsåtgärder angående jordbruk och fiske — Beslut om godkännande av ingåendet av ett internationellt avtal — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Talerätt — Territoriell tillämpning av avtalet — Tolkning av avtalet — Principen om självbestämmande — Principen om traktaters relativa verkan)

(2017/C 053/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado och A. Westerhof Löfflerová)

Övriga parter i målet: Front populaire pour la libération de la sagaia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (ombud: G. Devers, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta och B. Eggers)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet och M. J.-C. Halleux), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze), Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull och S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize och B. Fodda), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och M. Figueiredo) Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) (ombud: J.-F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi och R. Hicheri, avocats)

Domslut

1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 10 december 2015, Front Polisario/rådet (T-512/12, EU: T:2015:953), upphävs.

2) Den talan som väckts av Front populaire pour la libération de la sagaia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) avvisas.

- 3) *Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro* (Front Polisario) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.
- 4) Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Republiken Portugal samt Europeiska kommissionen och *Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural* (Comader) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 111, 29.3.2016

Överklagande ingett den 20 juni 2016 av Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. och Horst Giesen av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 juni 2016 i mål T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV och Horst Giesen mot Europeiska kommissionen

(Mål C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. och Horst Giesen (ombud: advokaten P. Brockmann)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 12 januari 2017 ogillade Europeiska unionens domstol (åttonde avdelningen) överklagandet och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 26 september 2016 – Karim Boudjellal mot Rauwers Contrôle SA

(Mål C-508/16)

(2017/C 053/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Karim Boudjellal

Svarande: Rauwers Contrôle SA

Domstolen (sjunde avdelningen) har genom beslut av den 11 januari 2017 förklarat att den uppenbart saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 4 november 2016 – Birgit Bossen m.fl. mot Brussels Airlines

(Mål C-559/16)

(2017/C 053/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Svarande: Brussels Airlines

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 andra stycket i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "avståndet" endast omfattar det omedelbara avståndet enligt storcirkelmetoden mellan avgångsorten och den sista bestämmelseorten, oberoende av den flygsträcka som verkligen tillryggalagts?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 10 november 2016 – Stadt Wuppertal mot Maria Elisabeth Bauer

(Mål C-569/16)

(2017/C 053/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stadt Wuppertal

Motpart: Maria Elisabeth Bauer

Tolkningsfrågor

Ger artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden⁽¹⁾ eller artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) arvingarna efter en under anställningen avliden arbetstagare rätt att få ekonomisk ersättning för den avlidne arbetstagarens outnyttjade semesterdagar, vilket är uteslutet enligt 7 § stycke 4 Bundesurlaubsgesetz (BUrlG), jämförd med 1922 § stycke 1 den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB)?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 10 november 2016 – Volker Willmeroth som innehavare av TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. mot Martina Broßonn

(Mål C-570/16)

(2017/C 053/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volker Willmeroth som innehavare av TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Motpart: Martina Broßonn

Tolkningsfrågor

1. Ger artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden⁽¹⁾ eller artikel i 31.2 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) arvingarna efter en under anställningen avlidne arbetstagare rätt att få ekonomisk ersättning för den avlidne arbetstagarens outnyttjade semesterdagar, vilket är uteslutet enligt 7 § stycke 4 Bundesurlaubsgesetz (BUrLG), jämförd med 1922 § stycke 1 den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, nedan kallad BGB)?
2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Gäller detta även om anställningsförhållandet är mellan två privatpersoner?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2003, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 14 november 2016 – INEOS Köln GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-572/16)

(2017/C 053/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: INEOS Köln GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

Utgör villkoren i artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG samt villkoren i kommissionens beslut av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (2011/278/EU) hinder mot en nationell bestämmelse i vilken det för handelsperioden 2013–2020 föreskrivs en materiell preklusionsfrist för ansökningar om gratis fördelning av utsläppsrätter som inte ingetts i tid, vilket innebär att det är uteslutet med korrigeringar av fel eller kompletteringar av (ofullständiga) uppgifter i ansökan om tilldelning, som fastställs först när den nationella fristen har löpt ut?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 15 december 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Mål C-646/16)

(2017/C 053/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Motpart: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tolkningsfrågor

- 1) Ska förståelsen av artikel 2 m, artikel 12 och artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (nedan kallad Dublin III-förordningen), hänsyn tas till andra rättsakter som har vissa beröringspunkter med Dublin III-förordningen, eller ska dessa bestämmelser tolkas utan hänsyn därtill?
- 2) För det fall att dessa bestämmelser i Dublin III-förordningen ska tolkas utan hänsyn till andra rättsakter:

- a) Omständigheterna i det nationella målet kännetecknas av att de inträffar under en period då de nationella myndigheterna i de stater som berörs av frågan hade att hantera ett ovanligt stort antal människor som ville resa genom deras länder. Ska den omständigheten, att en medlemsstat de facto tolererar att dessa människor inreser till den endast i syfte att resa genom den för att komma till en annan medlemsstat för att där söka internationellt skydd, betraktas som "visering", i den mening som avses i artikel 2 m och artikel 12 i Dublin III-förordningen?

Om svaret på fråga 2 är jakande:

- b) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa utgås från att "viseringen" upphör att gälla vid utresan från den berörda medlemsstaten?
- c) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgås från att "viseringen" fortfarande gäller när den som inrest ännu inte lämnat den berörda medlemsstaten, eller upphör "viseringen" att gälla, trots att utresa inte skett, vid den tidpunkt då den sökande slutligen ger upp sina planer på att resa till en annan medlemsstat?
- d) Utgör den omständigheten att den sökande gett upp sina planer på att resa till den medlemsstat som var dennes tänka slutdestination bedrägeri, i den mening som avses i artikel 12.5 i Dublin III-förordningen, efter det att "visering" utfärdats, så att den medlemsstat som utfärdat "viseringen" inte är ansvarig?

Om svaret på fråga 2 är nekande:

- e) Ska den i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen förekommande formuleringen "utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland" tolkas så, att den sökande inte har passerat gränsen utan tillstånd, under sådana särskilda omständigheter som är för handen i förevarande mål?
- 3) För det fall att bestämmelserna i Dublin III-förordningen ska tolkas med hänsyn till andra rättsakter:

- a) Ska det vid bedömningen huruvida gränsen har passerats "utan tillstånd", i den mening som avses i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen, särskilt beaktas huruvida villkoren för inresa är uppfyllda enligt kodexen om Schengengränserna, och särskilt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽²⁾ av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), vilken är tillämplig med hänsyn till vid vilken tidpunkt inresa skedde?

För det fall fråga 3 a besvaras nekande:

- b) Vilka unionsrättsliga bestämmelser ska särskilt beaktas vid bedömningen huruvida gränsen har passerats "utan tillstånd", i den mening som avses i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen?

För det fall fråga 3 a besvaras jakande:

- c) Omständigheterna i det nationella målet kännetecknas av de inträffat under en period då de nationella myndigheterna i de stater som berörs av frågan hade att hantera ett ovanligt stort antal människor som ville resa genom deras länder. Ska den omständigheten att en medlemsstat de facto tolererar att dessa människor inreser till den endast i syfte att resa genom den för att komma till en annan medlemsstat för att där söka internationellt skydd räknas som inresa, i den mening som avses i artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna?

För det fall fråga 3 a och 3 c besvaras jakande:

- d) Innebär tillstånd till inresa enligt artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna att det ska antas att det föreligger ett tillstånd som kan jämföras med visering, i den mening som avses i artikel 5.1 b i kodexen om Schengengränserna och således att det föreligger en "visering" enligt artikel 2 m i Dublin III-förordningen, så att artikel 12 i Dublin III-förordningen ska beaktas vid tillämpningen av de bestämmelser som gäller för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig enligt nämnda förordning?

För det fall fråga 3 a, 3 c och 3 d besvaras jakande:

- e) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgå från att "viseringen" upphör att gälla vid utresan från den berörda medlemsstaten?
- f) Ska det, med hänsyn till att inresa de facto tolereras för genomresa, utgå från att "viseringen" fortfarande gäller när den som inrest ännu inte lämnat den berörda medlemsstaten, eller upphör "viseringen" att gälla, trots att utresa inte skett, vid den tidpunkt då den sökande slutligen ger upp sina planer på att resa till en annan medlemsstat?
- g) Utgör den omständigheten, att den sökande gett upp sina planer på att resa till den medlemsstat som var dennes tänka slutdestination, bedrägeri, i den mening som avses i artikel 12.5 i Dublin III-förordningen, efter det att "visering" utfärdats, så att den medlemsstat som utfärdat "viseringen" inte är ansvarig?

För det fall fråga 3 a och 3 c besvaras jakande men fråga 3 d besvaras nekande:

- h) Ska den i artikel 13.1 i Dublin III-förordningen förekommande formuleringen "utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland" tolkas så, att den inresa som, under de särskilda omständigheter som är för handen i förevarande mål, ska jämföras med ett tillstånd till inresa, i den mening som avses i artikel 5.4 c i kodexen om Schengengränserna, med innebörden att den sökande inte har passerat gränsen utan tillstånd?

⁽¹⁾ EUT L 180, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, s. 1).

Överklagande ingett den 21 december 2016 av Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 oktober 2016 i mål T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten

(Mål C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (ombud: M. Grunchar, avocate, K. Van Maldegem, avocat, och P. Sellar, Advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-669/15, och
- avgöra om målet kan upptas till sakprövning och återförvisa det till tribunalen för prövning i sak, eller
- återförvisa målet till tribunalen som tar ställning huruvida klagandenas talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning, och, om så är lämpligt, därefter prövar målet i sak, samt
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i samtliga dessa förfaranden (inklusive kostnaderna rörande invändningen om rättegångshinder vid tribunalen).

Grunder och huvudargument

Klagandena hävdar att tribunalen har gjort en felaktig tolkning och felaktig tillämpning av gällande rätt, vilket lett till att den med orätt avvisat klagandenas talan om ogiltigförklaring av den ifrågasatta rättsakten.

Klagandena hävdar särskilt att tribunalen har begått en rad fel vad gäller dess resonemang rörande och tolkning av de bestämmelser som gäller för klagandenas situation. Detta ledde till att tribunalen begick följande fel:

- Felaktig tolkning och tillämpning av artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler genom att tribunalen tagit ställning i sak.
- Felaktig tolkning och tillämpning av artikel 130.7 i tribunalens rättegångsregler genom att tribunalen inte avstått från att ta ställning i sak till dess att parterna fullständigt förklarat sina argument i sakfrågan.

Tribunalen har vidare åsidosatt klagandenas rätt till försvar, deras rätt till tillgång till rättslig prövning och motiveringsskyldigheten, vilka är viktiga individuella rättigheter som återspeglar unionsrättens principer, genom att avvisa talan.

Klagandena yrkar därför att domstolen ska upphäva tribunalens dom i mål T-669/15, avgöra om målet kan upptas till sakprövning och återförvisa det till tribunalen för prövning i sak.

Överklagande ingett den 21 december 2016 av Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 oktober 2016 i mål T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten

(Mål C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH (ombud: advokaterna M. Grunchard, K. Van Maldegem och P. Sellar)

Övrig part i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen i mål T-543/15,
- ta upp målet till prövning i sak och återförvisa det till tribunalen för prövning i sak,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen så att denna kan besluta att klagandenas yrkande om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten kan prövas i sak, och därefter, om relevant, pröva målet i sak, och
- förplikta Europeiska kemikaliemyndigheten att ersätta rättegångskostnaderna (inbegripet kostnader hänförliga till frågan om talan kunde prövas i sak vid tribunalen)

Grunder och huvudargument

Klagandena har gjort gällande att tribunalen tolkade och tillämpade unionsrätten felaktigt vilket medförde att den gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastslå att klagandens yrkande om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten skulle avvisas.

Klagandena har även anfört att tribunalen gjorde fel i flera av domskälen och vid tolkningen av tillämpliga bestämmelser. Detta medförde följande fall av felaktig rättstillämpning:

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning avseende tolkning och tillämpning av artikel 130.1 i tribunalens rättegångsregler genom att inleda prövningen av målet i sak.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning avseende tolkning och tillämpning av artikel 130.7 i tribunalens rättegångsregler genom att inte vilandeförklara beslutet om huruvida talan kunde prövas i sak intill dess att den hade hört samtliga argument från parterna i frågan.

Tribunalen åsidosatte även, genom att fastslå att talan skulle avvisas, klagandenas rätt till försvar, deras rätt till domstolsprövning och motiveringsskyldigheten, vilka är grundläggande rättigheter för medborgarna och således en allmän unionsrättslig princip.

Mot denna bakgrund har klagandena gjort gällande att tribunalens beslut i mål T-543/15 ska upphävas och domstolen ska besluta att talan kan prövas i sak och återförvisa målet till tribunalen för sådan prövning.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 10 januari 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH och Gascogne mot Europeiska unionen

(Mål T-577/14) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Precision i ansökan — Preskription — Upptagande till prövning — Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Domstolsavgörande inom skälig tid — Ekonomisk skada — Uppkomna förluster — Ränta på icke erlagt bötesbelopp — Kostnader för bankgaranti — Förlust av en möjlighet — Ideell skada — Orsakssamband)

(2017/C 053/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Tyskland) och Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Frankrike) (ombud: advokaterna F. Puel, E. Durand och L. Marchal)

Svarande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol (ombud: inledningsvis A. Placco därefter J. Inghelram och S. Chantre)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan, V. Bottka och P. van Nuffel)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av den långa handläggningstiden vid tribunalen i de mål som avgjorts genom dom av den 16 november 2011, Groupe Gascogne/kommissionen (T-72/06, ej publicerad, EU:T:2011:671), och dom av den 16 november 2011, Sachsa Verpackung/kommissionen (T-79/06, ej publicerad, EU:T:2011:674).

Domslut

- 1) Europeiska unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, ska betala ersättning med ett belopp på 47 064,33 euro till Gascogne för den ekonomiska skada som det bolaget lidit till följd av att tribunalen inte meddelat sitt avgörande inom skälig till de mål som avgjorts genom dom av den 16 november 2011, Groupe Gascogne/kommissionen (T-72/06, ej publicerad, EU:T:2011:671), och dom av den 16 november 2011, Sachsa Verpackung/kommissionen (T-79/06, ej publicerad, EU:T:2011:674). Ersättningsbeloppet ska räknas upp med kompensationsränta från den 4 augusti 2014 till dess att förevarande dom avkunnas med den inflation som fastställts av Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) under den aktuella perioden för den medlemsstat där bolaget är etablerat.
- 2) Unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, ska betala ersättning med 5 000 euro till Gascogne Sack Deutschland GmbH och 5 000 euro till Gascogne för den ideella skada bolagen lidit till följd av att tribunalen inte meddelat sitt avgörande inom skälig tid i målen T-72/06 respektive T-79/06.
- 3) På den ersättning som avses i punkterna 1 och 2 ovan ska dröjsmålsränta utgå med den räntesats som tillämpas av ECB för huvudsakliga återfinansieringar, med tillägg av två procentenheter från dagen för denna doms avkunnande fram till dess full betalning sker.
- 4) Talan ogillas i övrigt.

- 5) Unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Gascogne Sack Deutschland och Gascogne med avseende på den invändning om rättegångshinder som prövades i beslut av den 2 februari 2015, Gascogne Sack Deutschland och Gascogne/Europeiska unionen (T-577/14, ej publicerat, EU:T:2015:80).
- 6) Gascogne Sack Deutschland och Gascogne, å ena sidan, och unionen, företrädd av Europeiska unionens domstol, å andra sidan, ska bära sina rättegångskostnader såvitt avser det mål som avgjorts genom förevarande dom.
- 7) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 351, 6.10.2014.

Tribunalens dom av den 11 januari 2017 – Topps Europé mot kommissionen

(Mål T-699/14) (¹)

**(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning —
Licensiering av immateriella rättigheter för samlarföremål avseende fotboll — Beslut att avslå
klagomålet — Tillgång till handlingar — Artikel 8.1 i förordning (EG) nr 773/2004 — Uppenbart oriktig
bedömning — Relevant marknad — Exklusiv licens — Märkesmonopol — Överpris)**

(2017/C 053/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Förenade kungariket) (ombud: inledningsvis R. Vidal, A. Penny, solicitors och B. Kennelly, QC, därefter R. Subiotto, QC, och A. Cleenewerck de Crayencour, advokat, och slutligen T. de la Mare, QC)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández och M. Farley)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Internationella fotbollsförbundet (FIFA) (Zürich, Schweiz) (ombud: A. Barav och D. Reymond, advokater) och Panini SpA (Modena, Italien) (ombud: F. Wijckmans, F. Tuytschaever och M. Varga, advokater)

Saken

Begäran enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 5123 final av den 15 juli 2014 om avslag på sökandens klagomål i ärende AT.39899 – Licensiering av immateriella rättigheter för samlarföremål avseende fotboll.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Topps Europe Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen, Internationella fotbollsförbundet (FIFA) och Panini SpA.

(¹) EUT C 448, 15.12.2014.

Tribunalens beslut av den 16 december 2016 – Ica Foods mot EUIPO – San Lucio (GROK)(Mål T-774/14) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Återkallande av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)**

(2017/C 053/35)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare*Klagande:* Ica Food SpA (Pomezia, Italien) (ombud: advokaten Nespega)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)*Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen:* San Lucia Srl (San Gervasio Bresciano, Italien) (ombud: advokaten F. Sangiacomo)**Saken**

Överklagande av det beslut som EUIPO:s andra överklagandenämnd meddelade den 9 september 2014 (ärende R 1815/2013-2), om ett ogiltighetsförfarande mellan San Lucio Srl och Ica Foods SpA.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Ica Foods SpA och San Lucio Srl ska bära sina rättegångskostnader och var och en ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

⁽¹⁾ EUT C C 26, 26.1.2015.

Talan väckt den 7 november 2016 – Salehi mot kommissionen

(Mål T-773/16)

(2017/C 053/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Dominik Salehi (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten Dominik Salehi)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att kommissionen har åsidosatt artikel 1.4 i förordning (EG) nr 539/2001 (i dess lydelse enligt förordning (EU) nr 1289/2013) eftersom den underlåtit att vidta åtgärder i enlighet med dessa bestämmelser och lämna en underrättelse till sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av ömsesidighetsprincipen genom strikt tillämpning av Visa Waiver Improvement and Terror Prevention Act of 2015
2. Andra grunden: Svaranden har underlåtit att agera

Enligt sökandena har kommissionen inte vidtagit några åtgärder i enlighet med artikel 1.4 e led i) i rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 2001, s. 1).

Talan väckt den 30 november 2016 – QG mot kommissionen

(Mål T-845/16)

(2017/C 053/37)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: QG (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet och A. Hernández Pardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionens beslut av den 4 juli 2016, om statligt stöd SA.29769 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Spanien har beviljat vissa spanska fotbollsklubbar, strider mot artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF, eftersom möjligheten att konsolidera redovisningen, som följde av tillståndet som gavs genom lag 10/1990 till fyra klubbar att delta i flera sporter, liksom tillämpningen av en lägre bolagsskattesats, också utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, vilket kommissionen borde ha fastställt, och
- följaktligen, ogiltigförklara åtgärden och förplikta Kungariket Spanien att återkräva stödet som är oförenligt med den inre marknaden från mottagarna samt förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF.

Sökanden, en basketbollklubb, godtar den angripna rättsakten i den mån kommissionen däri konstaterade att den åtgärd som införts genom lag 10/1990, vilken består i att ge vissa fotbollsklubbar en fördelaktig behandling när det gäller bolagsskatt genom en lägre skattesats, utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden.

Sökanden anser däremot att kommissionen borde ha kommit till samma slutsats när det gäller den skattefördel som också följer av lag 10/1990 och som består i att ge dessa klubbar tillstånd att delta i flera sporter.

Endast de klubbar som kunde delta i professionella tävlingar i olika sporter kunde konsolidera redovisningen som var hänförlig till fotboll och basketboll, vilka är de huvudsakliga sporterna på europeisk nivå. Detta hade direkta verkningar på beräkningen av skatteunderlaget för bolagsskatt. Konsolideringen av redovisningen gör det nämligen möjligt att minska de betydande intäkterna från fotboll med förlusterna hänförliga till basketboll, vilket innebär en betydande minskning av skatteunderlaget för bolagsskatt, liksom bolagsskatten som ska betalas.

Talan väckt den 30 november 2016 – QF mot kommissionen

(Mål T-846/16)

(2017/C 053/38)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: QF (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet och A. Hernández Pardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionens beslut av den 4 juli 2016, om statligt stöd SA.29769 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Spanien har beviljat vissa spanska fotbollsklubbar, strider mot artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF, eftersom möjligheten att konsolidera redovisningen, som följde av tillståndet som gavs genom lag 10/1990 till fyra klubbar att delta i flera sporter, liksom tillämpningen av en lägre bolagsskattesats, också utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden, vilket kommissionen borde ha fastställt, och
- följaktligen, ogiltigförklara åtgärden och förplikta Kungariket Spanien att återkräva stödet som är oförenligt med den inre marknaden från mottagarna samt förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-845/16, QG/kommissionen.

Talan väckt den 30 november 2016 – Access Info Europe mot kommissionen

(Mål T-851/16)

(2017/C 053/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Access Info Europe (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna O. Brouwer, E. Raedts och J. Wolfhagen)

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2016) 6029 av den 19 september 2016 om avslag på sökandens ansökan om tillgång till handlingar i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

- Förplikta kommissionen att ersätta sökandens kostnader för förfarandet, inklusive kostnaderna för eventuella intervenienter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: kommissionen tillämpade artikel 4.1 a tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 på ett felaktigt sätt när den beslutade att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva internationella förbindelser.
2. Andra grunden: kommissionen tillämpade artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 på ett felaktigt sätt när den beslutade att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva skyddet för pågående rättsliga förfaranden i mål T-192/16, T-193/16 och T-257/16 och att tillgång till de handlingarna skulle undergräva kommissionens intresse av att få juridisk rådgivning och få klara, objektiva och uttömmande råd. I denna grund har även anförts att kommissionen underlät att medge att det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnande och att handlingarna därför ska lämnas ut.
3. Tredje grunden: kommissionen tillämpade artikel 4.3 första och andra punkten i förordning (EG) nr 1049/2001 på ett felaktigt sätt när den beslutade att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva beslutsförfarandet och/eller genom att inte medge att det föreligger ett övervägande allmänintresse, särskilt med hänsyn till att det aktuella beslutsförfarandet slutförts.
4. Fjärde grunden: Sökanden gör i andra hand gällande att kommissionen tillämpade artikel 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 på ett felaktigt sätt när den inte medgav åtminstone delvis tillgång till de begärda handlingarna, vilka den undanhöll i deras helhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 30 november 2016 – Access Info Europe mot kommissionen

(Mål T-852/16)

(2017/C 053/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Access Info Europe (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna O. Brouwer, E. Raedts och J. Wolfhagen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2016) 6030 av den 19 september 2016 att inte bevilja tillgång till handlingar som begärts av sökanden i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för eventuella intervenienter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden avser att kommissionen tillämpade artikel 4.1 a tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att besluta att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva internationella förbindelser.

2. Den andra grunden avser att kommissionen tillämpade artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att besluta att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva skyddet för pågående rättsliga förfaranden som har inletts i målen T-192/16, T-193/16 och T-257/16 och att tillgång till dessa handlingar skulle undergräva kommissionens intresse av att begära juridisk rådgivning och ta emot uppriktig, objektiv och omfattande rådgivning. Det hävdas också i denna grund att kommissionen inte ansåg att tillgången till de begärda handlingarna var av övervägande allmänintresse och att de av den anledningen skulle lämnas ut.
3. Tredje grunden avser att kommissionen tillämpade artikel 4.3 första och andra stycket i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att besluta att tillgång till de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva beslutsförfarandet, och/eller genom att underlåta att erkänna att det finns ett övervägande allmänintresse, särskilt med tanke på att beslutsförfarandet i fråga hade avslutats.
4. Den fjärde grunden avser, i andra hand, att kommissionen tillämpade artikel 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att inte bevilja åtminstone delvis tillgång till de begärda handlingarna som den innehållits i sin helhet.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Överklagande ingett den 22 december 2016 – SilverTours mot EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Mål T-866/16)

(2017/C 053/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Tyskland) (ombud: advokaten P. Neuwald)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "billiger-mietwagen.de" – Registreringsansökan nr 14 343 099

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 november 2016 i ärende R 206/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 76.1 första meningen i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 9 december 2016 – Verschuur mot kommissionen**(Mål T-877/16)**

(2017/C 053/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Steven Verschuur (Baarn, Nederländerna) (ombud: advokaten P. Kreijger)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2016) 6455 final av den 3 oktober 2016 om avslag på sökandens förnyade ansökan ⁽¹⁾ om tillgång till handlingar med stöd av förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 avseende skydd för syftet med undersökningar och härvidlag även har begått ett uppenbart faktiskt fel.
2. Andra grunden avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 avseende skydd för kommissionens beslutsprocess varvid det även lämnats en otillräcklig motivering.
3. Tredje grunden avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 avseende skydd för juridiska personers affärsmässiga intressen och artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 avseende institutionens skyldighet att ge delvis tillgång till handlingar om enbart delar av en handling omfattas av ett eller flera undantag och att det har även härvidlag lämnats en otillräcklig motivering.

⁽¹⁾ Ansökan om tillgång till handlingar avseende kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 i ärende SA.38374 – Statligt stöd som Nederländerna har lämnat till Starbucks

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43)

Överklagande ingett den 14 december 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO – Marpefa (Vieta)**(Mål T-879/16)**

(2017/C 053/43)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter*Klagande:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Malynicz, QC)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Marpefa, SL (Barcelona, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "VIETA" – EU-varumärke nr 1 790 674

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 4 oktober 2016 i ärende R 1010/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 65.6 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av principen om klarhet och precision avseende varumärkestermer.

Talan väckt den 5 december 2016 – RF mot kommissionen

(Mål T-880/16)

(2017/C 053/44)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: RF (Gdynia, Polen) (ombud: K. Komar-Komarowski, juridisk rådgivare)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska kommissionen den 15 september 2016, C(2016) final om avslag på klagomålet i ärende COMP AT.40251 – Järnvägstransport, varuexpediering samt återförvisa ärendet för ny prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1) på grund av en felaktig tolkning och tillämpning.
  2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 105.1 FEUF
-

Talan väckt den 8 december 2016 – BP mot FRA**(Mål T-888/16)**

(2017/C 053/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* BP (Wien, Österrike) (ombud: advokaten E. Lazar)*Svarande:* EU:s byrå för grundläggande rättigheter (FRA)**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 21 april 2016 att inte förnya sökandens anställningskontrakt,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för den materiella och ideella skada som denne lidit som en följd av dels ett rättsstridigt beslut att inte förnya sökandens anställningskontrakt, dels ett rättsstridigt beaktande av domen i mål T-658/13 P ⁽¹⁾: 63 246 euro på grund av inkomstbortfall; 26 630 euro på grund av förlorade pensionsrättigheter under 19 månader, eller det belopp som tribunalen finner rimligt; 1200 euro som motsvarar kostnader som uppkommit för sökanden under det administrativa förfarandet som inleddes i och med det utkastet till beslut av den 29 januari 2016 till dess att svaranden antog sitt beslut den 21 april 2016; 60 000 euro på grund av den förlorade möjligheten att erhålla ett avtal om tillsvidareanställning, eller det belopp som tribunalen finner rimligt; 50 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit på grund av de påstådda misstagen, felen och skadorna, som svaranden gjort sig skyldig till under förfarandet för verkställighet av domen i mål T-658/13 P,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för den materiella och ideella skada som denne lidit dels på grund av att svaranden underlåtit att anta rättsenliga bestämmelser avseende bedömningsförfarande, löneklassuppflyttning och förnyelse av kontrakt, och därmed sammanhängande skada som är en följd av avsaknaden av sådana rättsenliga bestämmelser, å ena sidan, och dröjsmålet vid upprättandet av sökandens betygsrapporter och därmed sammanhängande skada som är en följd av att betygsrapporterna inte upprättats i rätt tid, å andra sidan,
- fastställa att svarandens riktlinjer för bedömningsförfarande, löneklassuppflyttning och förnyelse av kontrakt är rättsstridiga då de antogs i enlighet med ett rättsstridigt förfarande av en person som saknade behörighet därför,
- utöva sin oinskränkta behörighet i syfte att säkerställa att dess avgörande följs,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, även för det fall att talan skulle ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

- åsidosättande av rätten att yttra sig, FRA:s tillsättningsmyndighets underlåtelse att genomföra en opartisk och verklig utfrågning och åsidosättande av artikel 41.2 a i stadgan om de grundläggande rättigheterna,

— åsidosättande av den andra delen av rätten till försvar (rätten till tillgång till handlingarna i ärendet), nekad tillgång till handlingarna i det enskilda fallet och till de handlingar som beaktats vid antagandet av beslutet om avslag av den 27 februari 2012, åsidosättande av artiklarna 25 och 26 i tjänsteföreskrifterna, och åsidosättande av artikel 41.2 b i stadgan.

2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter
3. Tredje grunden: Maktmissbruk och intressekonflikt, åsidosättande av tjänstens intresse, uppenbart felaktig bedömning, felaktig bedömning av principen om retroaktiv tillämpning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av skyldigheten att på ett ärligt sätt och i god tro följa domen i målet T-658/13 P.

⁽¹⁾ Dom av den 3 juni 2015, BP mot FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356

Talan väckt den 19 december 2016 – Apple Sales International och Apple Operations Europe mot kommissionen

(Mål T-892/16)

(2017/C 053/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Apple Sales International (Cork, Irland) och Apple Operations Europe (Cork, Irland) (ombud: advokaterna A. von Bonin och E. van der Stok, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepciu och J. Bourke, Barristers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 30 augusti 2016 om det statliga stöd SA.38373 (2014/C)(f.d. 2014/NN)(f.d. 2014/CP) som Irland genomfört till förmån för Apple,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fjorton grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tolkning av irländsk rätt
  - Sökandena anser att de i egenskap av irländska bolag som har säte i utlandet endast var skyldiga att betala irländsk bolagsskatt enligt section 25 i 1997 års skattelag (Taxes Consolidation Act 1997) på "beskattningsbara vinster" som kunde hänföras till de verksamheter som utfördes av deras irländska filialer. Förhandsbeskeden gav en korrekt bild av filialernas "beskattningsbara inkomster" och innebar således inte en fördel. Kommissionen gjorde även fel när den fann att vinstfördelningen enligt section 25 måste ske med iakttagande av "armlängdsprincipen".
2. Andra grunden: Armlängdsprincipen utgör inte testet för statligt stöd vid bedömning av skatter enligt artikel 107 FEUF.

- Kommissionen gjorde fel när den fann att Irland enligt artikel 107.1 FEUF skulle beräkna sökandenas beskattningsbara vinst enligt section 25 i enlighet med kommissionen armlängdsprincip.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde grundläggande fel vad avser sökandenas verksamhet utanför Irland.
- Kommissionen gjorde grundläggande fel när den inte medgav att sökandenas vinstgenererande verksamhet, i synnerhet utveckling och försäljning av immateriella rättigheter (Apple IP), kontrollerades och styrdes från Förenta staterna. Vinsterna från dessa verksamheter var hänförliga till Förenta staterna och inte Irland. Kommissionen fann felaktigt att endast protokollen från sökandenas styrelsemöten var av betydelse och underlät att beakta all annan bevisning avseende verksamheten.
4. Fjärde grunden: Kommissionen gjorde grundläggande fel vad avser sökandenas verksamhet i Irland.
- Kommissionen har inte medgett att de irländska dotterbolagen endast hanterade rutinärenden och inte hade med utveckling och försäljning av Apple IP, som var vinstgenererande, att göra.
5. Femte grunden: Kommissionens antaganden står i strid med dess bevisbörda, OECD:s riktlinjer och enhälliga uttalanden från sakkunniga. Dess slutsats är motsägelsefull.
- Kommissionen utgick från att samtliga sökandenas vinstgenererande verksamheter var hänförliga till de irländska filialerna utan att göra en riktig bedömning av bevisen, inbegripet sakkunnigutlåtanden som visar att vinsterna inte var hänförliga till verksamhet i Irland.
6. Sjätte grunden: Sökandena behandlades på samma sätt som andra utländska skattebetalare i Irland och var inte föremål för selektiv behandling.
- Kommissionen har inte visat att det förekom selektiv behandling och har felaktigt behandlat sökandena som om de vore inhemska irländska bolag som skulle beskattas för sin vinst i hela världen.
7. Sjunde grunden: Huvudresonemanget måste ogiltigförklaras på grund av åsidosättande av väsentliga formföreskrifter.
- I beslutet om inledande återfanns inte huvudresonemanget. Om så hade varit fallet skulle Apple ha kunnat inge bevis som kunde, ha ändrat utgången.
8. Åttonde grunden: Kommissionens tillämpning av TNMM på de irländska dotterbolagen var behäftad med fel i faktiskt och rättsligt hänseende i andrahandsresonemanget.
- Kommissionens andrahandsresonemang innebar att sakkunnigutlåtanden felaktigt avfärdades och anger inte en korrekt vinstfördelningsanalys.
9. Nionde grunden: Kommissionens alternativa resonemang är behäftat med åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och uppenbart oriktig bedömning.
- Det var fel av kommissionen att jämföra förhandsbeskeden med andra förhandsbesked från den irländska skattemyndigheten till tredje parter, eftersom omständigheterna var annorlunda.
10. Tionde grunden: Det är inte möjligt att beräkna det belopp som ska återkrävas enligt andrahandsresonemanget eller det alternativa resonemanget.
- Beslutet innehåller inte någon förklaring till hur stort belopp som ska återkrävas enligt andrahandsresonemanget eller det alternativa resonemanget, vilket strider mot reglerna om statligt stöd och rättssäkerhetsprincipen.

11. Elfte grunden: Kommissionen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och förbudet mot beslut med retroaktiv verkan genom att förordna om att det påstådda stödet ska återkrävas.
12. Tolfte grunden: Kommissionen har inte bedrivit en noggrann och opartisk undersökning.
13. Trettonde grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
14. Fjortonde grunden: Beslutet innebär att kommissionen har överskridit sin befogenhet enligt artikel 107.1 FEUF.
  - Kommissionen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen genom att förordna om återkrav enligt en oförutsägbar tolkning av statsstödsreglerna, den undersökte inte samtliga relevanta bevis, vilket strider mot skyldigheten att bedriva en noggrann undersökning, den motiverade inte sitt beslut tillräckligt och den överskred sin befogenhet enligt artikel 107 FEUF genom att försöka förändra Irlands system för bolagsskatt.

Överklagande ingett den 20 december 2016 – Puma mot EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Mål T-896/16)

(2017/C 053/47)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: M. Schunke)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "TRINOMIC" – Registreringsansökan nr 12 697 074

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 oktober 2016 i ärende R 70/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive dem som uppkommit i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
  - Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och principen att myndigheter är bundna av sin egen praxis.
-

Talan väckt den 21 december 2016 – Elche Club de Fútbol mot kommissionen**(Mål T-901/16)**

(2017/C 053/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Spanien) (ombud: advokaterna M. Segura Catalán och M. Clayton)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- bifalla talan på de grunder som åberopats i ansökan,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2016)4060 final av den 4 juli 2016, avseende statligt stöd SA.36387 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Spanien beviljat Elche Club de Fútbol S.A.D. (med flera fotbollsklubbar), särskilt vad avser Elche CF,
- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet avseende åtgärd 3,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån den innebär att statligt stöd som avser åtgärd 3 ska återkrävas av Elche CF,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser att det gjorts en felaktig bedömning och lämnats en felaktig motivering i samband med att stödet och stödmottagaren identifierades. Kommissionen slog nämligen fast att Elche CF, enligt artikel 107 FEUF, skulle anses vara mottagare av de garantier som Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) beviljat Fundación Elche CF.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 107 FEUF och bristande motivering med avseende på kommissionens bedömning att de garantier som IVF beviljat Fundación Elche CF utgjorde statligt stöd. Kommissionen har inte visat att staten har beviljat en förmån eller att den är selektiv, och inte heller att konkurrensen snedvridits. Den har inte i tillräcklig mån motiverat den påstådda inverkan på handeln i europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 107 FEUF vid bedömningen av stödets omfattning och det belopp som ska återkrävas.
4. Fjärde grunden, i andra hand, avser ett åsidosättande av artikel 107 FEUF vid bedömningen av huruvida stödet är rättsenligt och vid tillämpningen av riktlinjerna för undsättning och omstrukturering.

Talan väckt den 21 december 2016 – HeidelbergCement mot Kommissionen**(Mål T-902/16)**

(2017/C 053/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler och H. Weiß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut nr (2016)6591 final av den 10 oktober 2016 om att inleda ett förfarande enligt artikel 6.1 c i rådets förordning nr 139/2004⁽¹⁾ i ärende M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia avseende Duna-Dráva Cement Kft:s planerade förvärv av 100 procent av aktierna i Cemex Hratska dd. och Cemex Hungária Építőanyagok Kft, och
- i alla händelser, förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Enligt sökanden gjorde kommissionen sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning då den fann att sökanden och Schwenk Zement KG – och inte Duna-Dráva Cement Kft, är ett självständigt fungerande gemensamt företag vari sökanden och Schwenk Zement KG innehar 50 procent vardera av de kontrollerande andelarna såsom ”berörda företag”, och fastställde således att transaktionen hade en ”unionsdimension” i den mening som avses i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Sökanden är av uppfattningen att Europeiska kommissionen saknade behörighet att anta det omtvistade beslutet och att granska transaktionen med stöd av rådets förordning (EG) 139/2004, det omtvistade beslutet åsidosätter därmed artikel 1 i rådets förordning (EG) 139/2004 och de grundläggande principerna om rättssäkerhet och subsidiaritet.

Sökanden har för det första gjort gällande att Europeiska kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning då den lade punkt 147 i det konsoliderade tillkännagivandet om behörighet⁽²⁾ till grund för att anse sökanden och SchwenkZement KG, och inte Duna-Dráva Cement Kft, som de berörda företagen.

Sökanden har för det andra gjort gällande att punkt 147 i det konsoliderade tillkännagivandet om behörighet vore rättsstridig för det fall att den vore tillämplig i målet, då det skulle innebära ett åsidosättande av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 och de grundläggande principerna om rättssäkerhet och subsidiaritet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer, EUT L 24, 2004, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens konsoliderade tillkännagivande om behörighet enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer, EUT C 95, 2008, s. 1.

Talan väckt den 19 december 2016 – RE mot kommissionen

(Mål T-903/16)

(2017/C 053/50)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Sökande: RE (Abu Dhabi, Förenade Arabemiraten) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- besluta om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SEC 10.20/06/15 av den 12 oktober 2016 vad avser den del som rör förordning 45/2001, och förplikta svaranden att betala sökanden 10 000 euro såsom rättvis och skäligen ersättning för ideell skada till följd av det olagliga beslutet att neka RE tillgång till hans personuppgifter,
- förplikta svaranden att förete en handling rörande rekryteringen av sökanden i enlighet med artikel 91 c i tribunalens rättegångsregler eller, i andra hand, att kommunicera denna handling med tribunalen i enlighet med artikel 104 i ovan nämnda regler samt förplikta svaranden att betala sökanden 30 000 euro såsom ersättning för ideell skada till följd av den oetiska och olagliga behandlingen av hans personuppgifter under utredningen, samt
- förplikta svaranden att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökanden åberopat att det i det kritiserade beslutet inte fördes ett resonemang med avseende på uppgifter för vilka något undantag inte hade åberopats vilket motiverade beslutet att inte ge sökanden tillgång till dessa personuppgifter.

Sökanden har vidare anfört att det kritiserade beslutet, i den mån som det hindrade sökanden från att få tillgång till hans personuppgifter med hänvisning till ett undantag rörande skydd av utredningar enligt artikel 20.1 a i förordning 45/2001 ⁽¹⁾, måste betraktas som olagligt i den mån som det inte visade hur ett sådant undantag fortsatte att vara tillämpligt efter det att utredningen hade avslutats i den del som avsåg sökanden.

Sökanden har också anfört att avslaget i det kritiserade beslutet av hans begäran om tillgång till handlingarna i omarbetad form/med överstrykningar, vilken framställdes för första gången i ansökan av den 21 september 2016, måste betraktas som olagligt i den mån som det inte motiverades varför sökandens personuppgifter inte kunde lämnas ut med överstrykningar i detta fall, i synnerhet efter det att utredningen hade avslutats.

Till stöd för sin skadeståndstalan har sökanden anfört att han lidit ideell skada till följd av det olagliga beslutet av generaldirektoratet för personal och säkerhet att inte ge honom tillgång till hans personuppgifter och att hans karriär lidit betydande skada till följd av nämnda generaldirektorats olagliga behandling av hans personuppgifter och närmare bestämt av den olagliga spridningen av uppgifter avseende undersökningen i syfte att skada hans karriär. Denna skada kan inte enbart avhjälpas genom ogiltigförklaring av det kritiserade beslutet. Sökanden har i detta avseende uppmanat tribunalen att beakta två handlingar vid prövningen av sökandens yrkande om ersättning för ideell skada till följd av generaldirektoratets agerande och att besluta om utbetalning av ersättning för ideell skada.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, s. 1).

Överklagande ingett den 22 december 2016 – Chefaro Ireland mot EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Mål T-905/16)

(2017/C 053/51)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna P. Maeyaert och J. Muyldermans)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Laboratoires M&L SA (Manosque, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärke innehållande ordelementet "NUIT PRECIEUSE" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 063 952

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 19 oktober 2016 i ärende R 2596/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och interventienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Chefaro Ireland.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 29 december 2016 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Mål T-909/16)

(2017/C 053/52)

Överklagandet är avfattat på x

Parter

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: S. Correa Rodríguez, lawyer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Anil K. Sharma (Hillingdon, Förenade Kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket NRIM life Sciences – varumärkesansökan nr 13 031 455

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 26 september 2016 i ärende R 2376/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och avslå EUTM Nr 013031455 NRIM LIFE SCIENCES avseende varor i klass 5.

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, och om ANIL K SHARMA beslutar att intervensera i målet, förplikta ANIL K SHARMA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 23 december 2016 – Hesse mot EUIPO – Wedl Hofmann (TESTA ROSSA)

(Mål T-910/16)

(2017/C 053/53)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "TESTA ROSSA" – EU-varumärke nr 7 070 519

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 5 oktober 2016 i ärende R 68/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och även upphäva EU-varumärket UM 07070519 för följande varor:

Klass 21 – köksgeråd samt behållare; glasvaror, porslin, speciellt porslin; dricksglas,

Klass 25 – Kläder; förkläden, skjortor, polotröjor och t-tröjor; huvudbonader, och

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 23 december 2016 – Wedl & Hofmann mot EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)

(Mål T-911/16)

(2017/C 053/54)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Wedl & Hofman GmbH (Mils/hall in Tirol, Österrike) (ombud: advokaten T. Raubal)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Wedl& Hofman GmbH

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet "TESTA ROSSA" –Registreringsansökan nr 7 070 519

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 5 oktober 2016 i ärende R 68/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, alternativt ändra det, såvitt klagandens överklagande lämnades utan bifall och klagandens varumärkesregistrering upphävdes för klass 7, 11 och 20, för delar av klass 21, 25 och 28, för delar av klass 30 samt för klass 34 och 38, då överklagandenämnden fastställde invändningsenhetens beslut av den 17 november 2015 (klaganden ifrågasätter inte den del av det överklagade beslutet där han fick medhåll)
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 51.1 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 15.1 a i förordning nr 207/2009
- Åsidosättande av regel 40.4 jämförd med regel 22.3 och 22.4

Överklagande ingett den 2 januari 2017 – La Mafia Franchises mot EUIPO – Italien (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Mål T-1/17)

(2017/C 053/55)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Spanien) (ombud: advokaten I. Sempere Massa)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Republiken Italien

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "La Mafia SE SIENTA A LA MESA" – EU-varumärke nr 5 510 921

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 27 oktober 2016 i ärende R 803/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa att EU-varumärket nr 5 510 921 "LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA" är giltigt, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 4 januari 2017 – Shariff mot rådet

(Mål T-5/17)

(2017/C 053/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ammar Shariff (Damaskus, Syrien) (ombud: B. Kennelly, QC och J. Pobjoy, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (Gusp) 2016/1897 av den 27 oktober 2016 om genomförande av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 293, 2016, s. 36) (nedan kallat det angripna beslutet) och rådets genomförandeförordning (EU 2016/1893 av den 27 oktober 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 293, 2016, s. 25) (nedan kallad den angripna förordningen) i de delar de berör sökanden,
- fastställa, med stöd av artikel 277 FEUF, att artikel 28.2 a i rådets beslut 2013/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 147, 2013, s. 14) och artikel 15.1a a i rådets förordning (EU) nr 36/2012 av den 18 januari 2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien och om avskaffande av förordning (EU) nr 442/2011 (EUT L 16, 2012, s. 1) inte ska tillämpas i förhållande till sökanden och att följaktligen det angripna beslutet och den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i de delar som berör sökanden,
- förplikta rådet att med stöd av artikel 340 andra stycket FEUF utge unionsrättsligt utomobligatoriskt skadestånd till sökanden för den skada som han åsamkats av rådets rättsstridiga rättsakter, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser den omständigheten att rådet har gjort uppenbart felaktiga bedömningar när det fann att kriteriet för att föra upp sökanden i förteckningen i artikel 28 i beslut 2013/255/Gusp och artikel 15 i förordning nr 36/2012 var uppfyllda.

2. Andra grunden avser den omständigheten att rådet har åsidosatt, utan motivering eller på ett oproportionerligt sätt, sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet hans egendomsrätt, hans anseende och hans företag De angripna rättsakternas inverkan på sökanden är mycket omfattande, såväl avseende hans egendom som hans anseende på världsplan. Rådet har inte visat att frysningen av sökandens tillgångar och ekonomiska medel har samband med ett legitimt syfte eller motiveras av ett sådant syfte och än desto mindre att de är proportionerliga i förhållande till ett sådant syfte.
3. Tredje grunden avser den omständigheten, i motsats till sökanden huvudargument, att även om urvalskriteriet ska tolkas så att det omfattar samtliga inflytelserika affärsmän i Syrien, oberoende av om den berörda affärsmannen på något sätt är knuten till eller har samband med den syriska regimen och oberoende av om den berörda personen gynnas av den syriska regimen eller stödjer den, yrkar sökanden ett fastställande att artikel 28.2 a i beslut 2013/255/Gusp och artikel 15.1a a i förordning nr 36/2012 inte ska tillämpas i förhållande till sökanden då de tillämpas på honom med stöd av ett urvalskriterium som är oproportionerligt i förhållande till de, i övrigt legitima, syftena med dessa bestämmelser.

**Tribunalens beslut av den 21 december 2016 – fleur ami mot EUIPO EUIPO – 8 seasons design
(Lampes)**

(Mål T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på femte avdelningen avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 111, den 29.3.2016.

Tribunalens beslut av den 20 december 2016 – Amira m.fl. mot kommissionen och ECB

(Mål T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 475, 19.12.2016.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV